

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Adam Redzik

SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego W. K.
przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 19 listopada 2019 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W. K. wniósł „protest wyborczy odnośnie wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyły się w dniu 13 października 2019 roku.”. Wnoszący protest zażądał dokonania stosownej, wg niego dziesięcioprocentowej, korekty w dół liczby głosów ważnych, o których mowa w art. 232 i 228 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684 ze zm.; dalej: k.wyb.) oddanych na listy Komitetu Wyborczego (...) (dalej Komitet lub (...)). W uzasadnieniu wnoszący protest podniósł, że media publiczne, a zwłaszcza tzw. telewizja publiczna, od chwili przejęcia jej przez (...) po wyborach w 2015 r., łamiąc art. 21 ustawy o radiofonii i telewizji, wykonywały działalność na rzecz ww. Komitetu poprzez ewidentnie stronniczy przekaz: wobec przeciwników politycznych

wyłącznie „czarny pijar” a wobec osób związanych z (...) wyłącznie „pochwalne teksty” z jednoczesnym brakiem przekazu o wydarzeniach niekorzystnych wizerunkowo, lub z komentarzem przekłamującym rzeczywistość. W okresie przedwyborczym było to darmowe rozpowszechnianie praktycznie „audycji wyborczych Komitetu”. W ocenie wnoszącego protest, tego rodzaju działalność docierająca do milionów obywateli, miała niewątpliwy wpływ na świadomość wyborców a więc i na wyniki wyborów, zwłaszcza mających ograniczony wybór mediów. Wnoszący protest podkreślił że o tym, że wybory były nieuczciwe świadczą dostępne powszechnie raporty obserwatorów lub doniesienia medialne. Wysokość stosownej korekty może być obliczona przez niezależne instytucje zajmujące się tematyką wpływu mediów na postrzeganie rzeczywistości.

Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu jako niespełniającego warunków określonych w art. 241 k.wyb.

Państwowa Komisja Wyborcza wyraża opinię, że protest wniesiony przez W. K. nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych dla protestu wyborczego i w związku z tym powinien pozostać bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Zasady te zostały określone w przepisach ogólnych k.wyb. (art. 82 i art. 83) oraz w odniesieniu do wyborów do Sejmu w art. 241-246 k.wyb. i do Senatu w art. 241-246 w zw. z art. 258 k.wyb. W myśl art. 241 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien wskazać w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera te zarzuty. Wskazanie zarzutów i dowodów jest wymogiem formalnym protestu wyborczego, którego niespełnienie skutkuje pozostawieniem protestu bez dalszego biegu, stosownie do art. 243 § 1 k.wyb. Zgodnie natomiast z treścią art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu

karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów k.wyb. dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że protest wniesiony przez W. K. nie jest skierowany przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych 13 października 2019 r. Wnoszący protest zażądał natomiast „dokonania stosownej, wg niego dziesięcioprocentowej, korekty w dół liczby głosów ważnych”. W dalszej kolejności wnoszący protest oparł zarzut nieprawidłowego wyniku wyborów na podstawie art. 21 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t.j. Dz.U. 2019, poz. 361), który nie wypełnia dyspozycji art. 82 k.wyb., nie może zatem stanowić podstawy wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu RP. Podkreślić należy, że Telewizja (...) S.A. nie jest organem wyborczym, w związku z czym jej działalność nie podlega ocenie w trybie właściwym do rozpoznawania protestów wyborczych, o ile nie wypełnia dyspozycji art. 82 k.wyb. Nadto wnoszący protest nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność naruszenia przez (...) S.A. przepisów Kodeksu wyborczego, które miałyby wpływ na wynik wyborów przeprowadzonych w dniu 13 października 2019 r.

Reasumując, Sąd Najwyższy stwierdził, że wnoszący protest nie sformułował zarzutów, które mieściłyby się w dyspozycji art. 82 k.wyb, nie przedstawił ani nie wskazał żadnych dowodów, a także nie wniósł o stwierdzenie nieważności wyborów do Sejmu i Senatu RP, tym samym wniesiony przez W. K. protest nie spełnia warunków określonych w art. 241 k.wyb.

W myśl art. 243 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu, między innymi, protest niespełniający warunków określonych w art. 241 k.wyb. Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 243 § 1 oraz art. 243 § 1 w zw. z art. 258 k.wyb., orzekł jak w postanowieniu.